

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'

10 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1925

ΑΡΙΘ. 2

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1924

Α'

Ἡ ἀρχὴ τοῦ λήξαντος ἔτους εὔρε τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὸ πολίτευμα ὑποστάν ριζικωτάτην μεταβολήν. Συναπειὰ ὑπομνηστικῶν σημειώματος τοῦ Μηκαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργῶν καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐπαναστατικὴν Κυβέρνησιν, σημειώματος, προκληθέντος ἐξ ἀναφθέντος ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, οὗ σκοπὸς ἦτο ἡ ἐπιτελεῖς μεταρρυθμίσεων τινῶν ἐν τῷ διοικητικῷ συστήματι τῆς Ἐκκλησίας, ἐξεδόθη ἀπόφασις τῆς Ἐπαναστάσεως, δι' ἧς, καταργουμένου τοῦ νόμου ΣΑ' τῆς 9 Ἰουλίου 1852, ὡς καὶ πάντων τῶν τροποποιούντων αὐτὸν νόμων, ἐφεξῆς τὴν αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος διοικεῖ, ὡς ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχή, ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας αὐτῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μηκαρ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, συναρχομένη πρὸς τοῦτο «κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας» τακτικῶς μὲν ἀπὸ τοῦ ἔτους, ἐκτάκτως δὲ ὡς αἰεὶ παρίσταται ἀνάγκη. Ἡ ἀπόφασις ἐπήγετο ὅτι, Καταστατικὸς νόμος θέλει κανονίσει τὰ τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας.

Συναπειὰ τῆς σπουδαιότητος ἀποφάσεως ταύτης, ἐπεχοῦσης ἰσχύον συναρχατικῆς διατάξεως, ἡ Ἱεραρχία εἶχε συγκληθῆ εἰς πρώτην συνέλευσιν τῆ 24 Δεκ. 1923, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Πρόεδρος αὐτῆς μετὰ χαρᾶς ἐτόνιζεν ὅτι ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ ἐνενηκονταετῇ ἱστορικῇ πορείᾳ αὐτῆς, δὲν θὰ εἰρηθῆ γεγονὸς, δυνάμενον νὰ ἐξισωθῆ εἰς λόγον σπουδαιότητος καὶ ἀξίας πρὸς τὸ μέγα καὶ εὐφρόσυνον γεγονός τῆς καταργήσεως μὲν τοῦ ἔξου τοῦ ὄργανισμὸν τῆς Ὀρθοδ. ἐκκλησίας θεσμοῦ τῆς διαρκούς πενταμελοῦς Συνόδου, ἐπιβληθέντος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ προτεστάτου ἀντιβασιλέως Μάουερρ, κορίου προξένου πασῶν τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ταύτῃ ἀνωμαλιῶν καὶ ἀποθάντος ἀνυπέβλητον πρόσκομμα εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς, τῆς ἀποκαταστάσεως δὲ τῆς κανονι-

κῆς τῆς ἐκκλησίας διοικήσεως, δι' ἧς αὐτῇ, χειραφετουμένη, ἀποδίδεται εἰς ἐκότην. Πρὸς τὴν ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ ἡμῶς χαρᾶ, ἡ Ἱεραρχία κατὰ τὴν πρώτην ταύτην αὐτῆς συνέλευσιν ὑπέγραψε ψήφισμα δι' οὗ ἀποφασίζει νὰ μὴ δεχθῆ ποτὲ τὴν ἐκ νέου ἐπάνοδον τοῦ διοικητικοῦ θεσμοῦ διαρκούς ὀλιγομελοῦς Συνόδου, ἔξου πρὸς τε τοὺς κανόνας καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας». Κατὰ τὰς ὁκτώ ἐν συνόλῳ συνεδρίας αὐτῆς, ἡ συνέλευσις τῆς Ἱεραρχίας ἐξεπόνησε τὸ σχέδιον τοῦ νέου καταστατικοῦ νόμου τῆς Ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖον, μελετηθὲν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου, ἐξεδόθη καὶ ἔλαβε Συναρχατικῆς Διατάξεως ἰσχύον ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923, οὗτω δὲ τὸ 1924 εὔρε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος συμπληρωμένην ἔχουσαν τὴν ἐν λόγῳ διοικητικὴν αὐτῆς μεταβολήν, ἀφοῦ ἤδη εἶχε προηγηθῆ, ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ Δεκ. 1923, ἡ δημοσίευσίς τοῦ νέου νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» δι' οὗ μετερρυθμίζετο ἐπὶ τὸ βελτιον ὁ τῶς ἰσχύων ἐνοριακὸς νόμος.

Ἀμφότεροι οὗτοι οἱ θεμελιώδεις διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος νόμοι, ἐν σπουδῇ καταρτισθέντες καὶ ἐκδοθέντες, διότι ἡ χώρα ἐτέλει ὑπὸ σφόδρα ἀνωμάλους πολιτικὰς συνθήκας, δὲν εἶνε ἀπηλλαγμένοι σοβαρῶν ἰσως ἀτελειῶν, στήριζονται ὁμοῦ κατ' ἀρχὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς θεμελιώδους βάσεως, τῆς ὑπὸ τὴν ἐμπειρίαν τῆς Πολιτείας ἀποδόσεως τῆς Ἐκκλησίας εἰς ἐκότην, ὡς ὄργανισμοῦ πνευματικοῦ αὐτοτελοῦς. Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἀποτελεῖ τὸ βουλευτικὸν καὶ νομοθετικὸν σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἀνέχει δὲ τὴν πρόνοιαν περὶ τε ἐκότης, τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, ἐλευθέρως ἀποφασίζουσα καὶ αὐτοτελῶς ἐν τῷ καθαρῶς ἐκκλησιαστικῷ κύκλῳ ἐνεργοῦσα, ἄνευ προσεπιχωρήσεως τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς ὑπὸ τῆς Πολιτείας. Ἡ τοιαύτη τῆς Ἐκκλησίας χειραφέτησις ἰδιαζόντως ἐκφαίνεται ἐν τῇ ἐλευθέρῳ ἐκλογῇ τῶν ἀρχιερέων ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῆς Ἱεραρχίας, διότι, εἰ καὶ ὁ κατάλογος τῶν ἐκλογίμων ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς Πολιτείας, ἀλλ' ὁμοῦ καταρτίζεται ὑπὸ τῆς Συνόδου καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται ἡ ἐκλογή ἀρχιερέως κατ' ἀποκλειστικὸν καὶ ἐλεύθερον δικαίωμα αὐτῆς. Ἡ μεταβολὴ αὕτη δόναται νὰ

χαρακτηρισθῆ πράγματι ὡς κολοσσιαία, γνωστοῦ ὄντος τί συνέβαινε κατὰ τὴν ἐκλογὴν ἀρχιερέως ὑπὸ τὸ τέως διοικητικὸν σύστημα. Ἄλλ' ὁ νέος καταστατικὸς νόμος ἀπέδωκεν καὶ εἰς τὸν τέως ὡς δημόσιον ὑπάλληλον θεωρούμενον καὶ ἐκτελοῦντα μόνον διαταγὰς Συνόδου, Ἰπουργείου καὶ Νομαρχίας ἀρχιερέα τὴν ὑπὸ τῶν Κανόνων ὀριζομένην αὐτῶν θέσιν, ἀπέδωκε δὴλα δὴ εἰς αὐτὸν πρωτοβολίαν ἐν τῷ ποιμαντορικῷ του ἔργῳ, κατέστησε δ' ἅμα αὐτὸν ὑπεύθυνον καὶ ὑπόλογον ἀπέναντι τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας. Ἐπὶ πλεόν ἄρδην μετερροθμίσθη καὶ ἡ σχέση τῶν ἐξουσιῶν δικαστικῶς, ἀρθθείας τῆς τέως ὑπαρχούσης ἀντικανονικῆς σογύχσεως ἀμφοτέρων ἐν τῷ θεσμῷ τῆς διοικούσης πενταμελοῦς Συνόδου καὶ χειραφετηθείσης τῆς πρώτης ἀπὸ τῆς δευτέρας καὶ ἀπὸ τῆς Πολιτείας, ἐφ' ὅσον μόνον ὠρισμέναι ἀποφάσεις ἀπαιτοῦσι τὴν ἔγκρισιν τῆς τελευταίας. Ἐξ ἄλλου, ὁ νέος ἐνοριακὸς νόμος ἀπετέλεσε σταθμὸν πλείστου λόγου ἄξιον ἐν τῇ διοικήσει τῶν ναῶν τοῦ Κράτους, χειραφετηθείση ἀπὸ τοῦ Ἰπουργείου καὶ τῶν Νομαρχιῶν, εἰς ἃς οἱ ναοὶ τέως ἐθήτευον, καὶ παραδοθείση εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὸν λαόν. Καὶ ὁ νέος οὗτος νόμος, στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀποκεντρωτικοῦ συστήματος, προσδίδει ζωὴν καὶ κίνησιν εἰς τὰς ἐπαρχίας, διὰ τῆς ἀναθέσεως νέων καθηκόντων εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς, παρὰ τοὺς ὁποίους, ὡς ἐκ τῆς πολυοχιδοῦς αὐτῶν δράσεων, διηνοίχθησαν νέαι θέσεις, ἐπιβάλλουσαι σύντονον τὴν μέριμναν περὶ καταρτισμοῦ νέου καὶ πολοπληθοῦς προσωπικοῦ, μέλλοντος ν' ἀφοσιωθῆ εἰς τὴν διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας.

ΑΝΤΙΛΟΓΙΑΙ

Γ'

Ἀντιεπιστημονική ;

Πολλοὶ ἐπιστήμονες, ὑπερήφανοι διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν των ὀρθοδοξίαν καὶ βρενθυόμενοι ὅτι κατέχουν τὰς ὀρθὰς μεθόδους τῆς ἐρεύνης τῆς ἀληθείας, ἀφ' ὑψηλοῦ προσβλέποντες πρὸς τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν, ὄχι μόνον δὲν τὴν ἀξιοῦν προσοχῆς, ἀλλὰ καὶ μετὰ περιφρονησεως περὶ αὐτῆς ἐκφραζονται, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι εἶνε «ἀντιεπιστημονική».

Ἄλλὰ διὰ ποῖον λόγον νὰ ἦνε ἀντιεπιστημονική ἡ θρησκεία ; Μήπως ἔχει λόγους νὰ μὴ ἀγαπᾷ τὴν Ἐπιστήμην ;

Ἄλλὰ πρῶτον μὲν δὲν τὴν φοβεῖται. Διότι μὲ τὰς διδασκαλίας τῆς Ἐπιστήμης δὲν ἔχει, καὶ δὲν δύναται νὰ ἔχη σχέσιν τοιαύτην, ὥστε νὰ τὰς κλονίσῃ καὶ νὰ τὰς διαψύσῃ. Πῶς δύναται ἡ Ἐπιστήμη νὰ ἀναμιχθῆ εἰς διδασκαλίας περὶ ὑπάρξεως Θεοῦ καὶ ψυχῆς καὶ μελλούσης ζωῆς, περὶ θεότητος τοῦ Χριστοῦ, περὶ τοῦ ὕψους τῆς εὐαγγελικῆς διδασκαλίας καὶ περὶ τῶν ἄλλων θρησκευτικῶν ἀληθειῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν εἶνε ἐφαρμοσταὶ αἱ πειραματικαὶ μέθο-

δοι, ἢ διὰ τοῦ τηλεσκοπίου καὶ τοῦ μικροσκοπίου παρατήρησις ; Τί ἰσχύει νὰ ἀποφανθῆ ἡ Ἐπιστήμη περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου, μὴ ἔχουσα εἰς τὴν διὰθεσίην τῆς τεκμήρια ὑλικά, ἐπὶ τῶν ὁποίων νὰ βασισθῆ ; Μὲ ποίαν Ἱστορίαν εἰς τὰς χεῖράς της, ἢ μὲ ποίαν Γεωλογίαν καὶ Παλαιοντολογίαν θὰ κατορθώσῃ νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὰς ἀπομεμακρυσμένας ἐκεῖνος προϊστορικὰς ἐποχὰς τῆς πρώτης ἡλικίας τῆς ἀνθρωπότητος ;

Δὲν φοβεῖται λοιπὸν μήπως τὴν ἀναίρεσῃ ἡ Ἐπιστήμη. Ἄλλο εἶνε τὸ πεδίου τῆς Ἐπιστήμης, καὶ ἄλλη τῆς θρησκείας ἡ ἐφαρμία.

Ἄλλὰ—λέγουσιν— ἡ Ἁγία Γραφή περιέχει πολλὰ τὰ ἀντιεπιστημονικά, καὶ ἀπόδειξις αὐτὸ τὸ πρῶτον κεφάλαιον τῆς Γενέσεως. Ἐκεῖ γίνεται λόγος περὶ δημιουργίας τοῦ κόσμου εἰς ἕξ ἡμέρας, ἐνῶ ἡ Ἐπιστήμη παραδέχεται τὴν ἐξέλιξιν τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ κόσμου καὶ τῆς διαμορφώσεως τῆς γῆς ἀπαιτοῦσαν χιλιάδας ἐτῶν. Ἄλλ' ἡ Ἁγία Γραφή οὔτε ἀστρονομικόν, οὔτε γεωλογικόν βιβλίον εἶνε, ὥστε νὰ μάθωμεν ἐξ αὐτοῦ ἐπιστημονικὰς ἀληθείας. Ἡ Ἁγία Γραφή εἶνε πρὸ παντὸς βιβλίον θρησκευτικόν καὶ ἐγγραφή διὰ νὰ διδάξῃ, εἰς τοὺς δι' οὓς συνετάχθη, τὰς θεμελιώδεις θρησκευτικὰς καὶ ἠθικὰς ἀληθείας· ἐπειδὴ δὲ ἀπηρῆνυετο πρὸς κόσμον νηπιώδη τὴν διάνοιαν, μετεχειρίσθη τὴν πρὸς τὴν ἀντίληψιν του προσιτὴν γλῶσσαν, ὅπως ἄλλως τε εἶνε φανερόν ἀπὸ τὰς ἀνθρωποπρεπεῖς περὶ τοῦ Θεοῦ ἐκφράσεις. Ἡ θρησκεία οὐδέποτε ἀπεκέρυξεν ὀριστικῶς διαπιστωθεῖσαν ἐπιστημονικὴν ἀλήθειαν· ἐάν δέ ποτε τοῦτο συνέβη, δὲν ὀφείλεται εἰς αὐτὴν τῆς θρησκείας τὴν σχέσιν πρὸς τὴν Ἐπιστήμην, ἀλλὰ εἴτε εἰς ἐπιστήμονας κακῶς ἐκλαμβάνοντας τὴν Γραφὴν ὡς ἐπιστημονικὸν βιβλίον, εἴτε εἰς θεολόγους κακῶς εἴτε τὴν Ἐπιστήμην ἐκτιμῶντας, εἴτε τὴν Γραφὴν ἐρμηνεύοντας.

Ὁ Χριστιανισμὸς, λέγουσιν, εἶνε θρησκεία ἐντιεπιστημονική. Ἄλλὰ καμμία θρησκεία δὲν ἐκτιμᾷ τὴν ἀξίαν τῆς Ἐπιστήμης τόσον, ὅσον αὐτός. Διὰ τὸν χριστιανόν, πᾶσα γνῶσις τῆς διανοίας ἀληθῆς εἶνε δῶρον τοῦ αὐτοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς δίδει καὶ τὰς ἀληθείας τῆς πίστεως. Πᾶσα λοιπὸν ἐπιστημονικὴ ἀλήθεια—ἀλήθεια, ὄχι ὑπόθεσις ἢ θεωρία—, πᾶσα ἀλήθεια, διὰ τῆς Ἐπιστήμης ἀποκτηθεῖσα, εἶνε εὐπρόσδεκτος ὑπὸ τῆς θρησκείας. Καὶ οὐδεμία θρησκεία εὐχεται τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἐπιστήμης τόσον ὅσον ἡ Χριστιανική. Διότι ἡ γνῶσις τῆς ἀληθείας, προκειμένου περὶ τῶν πραγμάτων τῶν φυσικῶν, ἐξυψώνει καὶ ἐξευγενίζει τὴν διάνοιαν τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε νὰ σχηματίσῃ ὑψηλοτέραν τὴν ἰδέαν καὶ περὶ τῶν πραγμάτων τῶν ὑπερφυσικῶν, καὶ, ἐπομένως, συντελεῖ εἰς τὴν ἐξάλειψιν τῶν δαιμονίων καὶ τῶν προλήψεων. Ἀνθρώπος, ὁ ὁποῖος ἔμαθε, φέρ' εἰπεῖν, ἀστρονομικὰς καὶ θεολογικὰς ἀληθείας, οὐδέποτε θὰ ἀποδώσῃ τὰς ἀστραπὰς καὶ τὰς θρονὰς εἰς ὅτι

τὰς ἀποδίδουν οἱ ἀμόρφωτοι, ἢ θὰ παραδεχθῆ ἄβην καὶ τάρταρον μὲ φλόγας καὶ πίσσας εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς, καθ' οἷον τρόπον οἱ ἀτλοὶ καὶ ἀβίβακτοι ἄνθρωποι. Χαίρει, λοιπόν, καὶ ἐπικροτεῖ διὰ τὰς ἐπιστημονικὰς ἀληθείας ἢ θρησκεία, καὶ εὐχεται ὁλονὲν περισσοτέραν τὴν διάδοσίν των.

Ἄλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἴδια χρησιμοποιεῖ τὰς ἐπιστημονικὰς ἀληθείας. Δὲν ὁμιλοῦμεν διὰ τὴν καὶ ὑπ' αὐτῆς χρησιμοποίησιν τῶν ἐπιστημονικῶν ἐφευρέσεων καὶ ἀνακαλύψεων, διότι θὰ ἦτο ἀστεῖος πᾶς περὶ αὐτῶν λόγος. Διότι διὰ ποῖον φέρ' εἶπεῖν, λόγον νὰ μὴ ἐπωφελεῖτο τοῦ ἀτμοῦ, τοῦ ἤλεκτρισμοῦ, τοῦ τηλεφώνου, τοῦ ἀεροπλάνου, πρὸς συντόμεισιν τῶν ἀποστάσεων διὰ τὰς χρεῖας τῆς, καὶ πῶς νὰ μὴ ἐχρησιμοποίει καὶ αὐτὴ—αὐτὴ πρὸ παντός!— τὴν ἐφεύρεσιν τῆς τυπογραφίας πρὸς ὅσον τὸ δυνατόν ταχυτέραν καὶ εὐρύτεραν διάδοσιν τῶν ἀληθειῶν τῆς; Ἄλλὰ τί εἶνε ὁλόκληρον τὸ θεολογικὸν τῆς οἰκοδόμημα εἰ μὴ ἔν μεγαλειώδες σύστημα γνώσεων, διὰ τὴν συστηματοποίησιν τοῦ ὁποῖου ἐχρησιμοποιήθησαν αἱ ἐπιστημονικαὶ ἀρχαὶ καὶ μέθοδοι, αὐτὴ δ' ἡ Θεολογία δὲν εἶνε μία τῶν ἐπιστημῶν, αἱ ὁποῖαι καλλιεργοῦνται εἰς ὅλα τὰ ἐπιστημονικὰ κέντρα καὶ εἰς ὅλα τὰ Πανεπιστήμια, πᾶς δὲ δύναται τις νὰ ὀνομασθῆ θεολόγος, ἂν δὲν ἔχη ὠρισμένας γνώσεις ἐπιστημονικὰς καὶ ἐξ ἄλλων ἐπιστημῶν, ὁποῖαι ἡ Φιλολογία, ἡ Ἱστορία, ἡ Νομικὴ, ἡ Φιλοσοφία, κλ., καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ Θετικαὶ καὶ Φυσικαὶ Ἐπιστήμαι; Καὶ δὲν ἀριθμῆ εἰς τὴν πλειάδα τῶν μεγάλων τῆς διανοιῶν ἡ Ἐπιστήμη διασημοτάτους Χριστιανοῦς ἐπιστήμονος, ὁποῖοι οἱ Guvier, Leverrier, Ampère, Claude Bernard, Quatrefages, Pasteur, Pascal καὶ ἄλλοι πλείστοι, ἐκ τῶν ὁποίων πολλοὶ μάλιστα ἦσαν καὶ εἶνε καὶ κληρικοί, πόσοι δὲ κληρικοὶ δὲν εἶνε καὶ σήμερον ἀκόμη καὶ ἀστρονόμοι καὶ μαθηματικοὶ καὶ φιλόλογοι καὶ παιδαγωγικοὶ καὶ ἰατροὶ καὶ εἴ τινας ἄλλοι;

Ὅτι ἡδύνατό τις νὰ προσθέσῃ καὶ ἄλλα πολλὰ σχετικὰ, ἀλλὰ καὶ ἐκ μόνων τῶν ἀνωτέρω καθίσταται καταφανές, ὅτι ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία δὲν εἶνε ποσῶς ἀντιεπιστημονικὴ. Δὲν συμπεριφέρονται μόνον ἐπιστημονικῶς ὅσοι ἀπὸ ὑπερβολικῆν διὰ τὴν ἐπιστημοσύνην των ἀνταρέσκεια ἐκλαμβάνουν τὴν ἀλήθειαν ἱδικὸν των ἀποκλειστικὸν κλῆρον, καὶ ἀποφαίνονται ἀποφθεγματικῶς περὶ πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἢ ἀγνοοῦν, ἢ ἰτελιῶς γνωρίζουν, τοῦτο δὲ εἶνε τὸ πραγματικῶς ἀντιεπιστημονικὸν εἰς χεῖλη ἐπιστημῶν.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΓΡΑΦΩΝ

Ἀγόμενος τοῦ πληρεξουσίου Τυρνάβου Γ. Α. Ροδόπουλου ἐπὶ τῆς μεταφράσεως τοῦ Εὐαγγελίου.

Γ. Ροδόπουλο; Ὀλίγας λέξεις, κ. Πρόεδρε, θὰ εἶπω.

Α. Μιχαλακόπουλος. Ἀφοῦ ἐπερατώθη ἡ συζή-

τησις ἐνὸς τῶν ἀρθρῶν καὶ ἐκηρύχθη περαιωμένη δὲν δύναται νὰ γίνῃ πάλιν συζήτησις.

Γ. Ροδόπουλος. Μίαν βραχείαν δῆλωσιν μόνον θὰ κάμω ἐπὶ τῆς πρὸς προσθήκην 4ου ἐδαφίου τροπολογίας, ἣτις ἤδη ὑποβληθεῖσα δὲν ὑπέστη τὴν βάσανον τῆς συζητήσεως, ἐπομένως δὲν ἐπερατώθη ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προταθείσης προσθήκης 4ου ἐδαφίου. Φρονῶ, ὅτι δὲν εἶναι ἐπίκαιρον οὔτε σκόπιμον εἰς τοιαύτας στιγμὰς, εἰς τοιαύτην μεταβατικὴν περιόδον, ὁποῖαν ἤδη διερχόμεθα, νὰ ἀνακινώμεν θρησκευτικὰ ζητήματα. Σώματα συντακτικὰ τῆς πολιτείας, προερχόμενα πάντοτε σχεδὸν ἐκ προηγηθείσης ἀνωμάλου πολιτικῆς καταστάσεως, ἔχουν καθήκον νὰ ἀποβλέπουν πολὺ εἰς τὸ σκόπιμον καὶ ἐπίκαιρον τῶν ἀποφάσεών των, ἂν σωφρονῶσιν καὶ ἐπιδιώκουν τὴν περάτωσιν, καὶ ὄχι τὴν συνέχισιν τῶν πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν ἐξ ὧν παρήχθησαν, καὶ διὰ τὸν τερματισμὸν τῶν ὁποίων ἐκλήθησαν. Ἐκτὸς ἄλλων εὐνοήτων πολιτικῶν καὶ γνωστῶν λόγων, ἐπιβάλλεται εἰς τὴν παρούσαν ἐποχὴν νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ ἀντίληψις ὅτι, καθ' ἣν ἐποχὴν κύμα ἀνατρεπτικὸν τῆς κοινωνίας, ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν ὠθούμενον, ἀπειλεῖ νὰ διασπάσῃ καὶ παρασύρῃ τὸ κοινωνικὸν ἡμῶν οἰκοδόμημα, καθ' ἣν ἐποχὴν ὀργανισμοὶ ὀγκώδεις καὶ ἐπικίνδυνοι δημιουργοῦνται διὰ νὰ ἀνατρέψωσι τὸ καθεστῶς καὶ μεταβάλωσιν τὴν οικονομικὴν μορφήν τῶν κοινωνιῶν καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην, εἰς αὐτὴν τὴν ἐποχὴν δὲν εἶναι φρόνιμον, δὲν εἶναι ἐπίκαιρον, δὲν εἶναι σκόπιμον νὰ διαταράσσῃται ἡ θρησκευτικὴ συνείδησις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τοιοῦτοτρόπως νὰ ἐνισχύεται αὐτὸ τὸ ἔργον τῆς ἀνατροπῆς. Εἶναι ἀντεθνικὸν καὶ ὀλέθριον καὶ πάντοτε μὲν, πολὺ δὲ μᾶλλον νῦν, νὰ θίγωμεν τὰ τῆς θρησκείας.

Εἰς πληρεξούσιος. Πῶς τὴν θίγομεν τὴν θρησκείαν;

Γ. Ροδόπουλος. Ἴδου πῶς τὴν θίγομεν. Εἰς τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ Ἰσχύοντος μέχρι τοῦδε συντάγματος, ἣτοι τοῦ ψηφισθέντος τῷ 1911, ὑπάρχει τελευταῖον ἐδάφιον καθ' ὃ «τὸ κείμενον τῶν Ἀγίων γραφῶν τηρεῖται ἀναλλοίωτον, καὶ ἡ εἰς ἄλλον γλωσσικὸν τύπον ἀπόδοσις τούτου, ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως». Ἡδη, ἀφαιρουμένου τοῦ ἐδαφίου τούτου, ὑποτίθεται ὅτι παύει ἐφεξῆς ἡ ἀπαγορευσις τῆς μεταφράσεως τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχε πρὶν ἡ διάταξις αὕτη, δὲν θὰ εἶχε τὴν κακὴν ἀπήχησιν παρὰ τῇ λαϊκῇ συνειδήσει, ἣν θὰ ἔχῃ νῦν ἡ ἀπάληψις αὐτῆς. Μᾶς εἶπεν ὁμῶς κάποιος

πληρεξούσιος «*διὰ τὴν δίδομεν φῶς εἰς τὸν λαὸν μεταφράζοντες τὸ Εὐαγγέλιον εἰς ἀπλοῦν ἢ χυδαῖον γλωσσικὸν ἰδίωμα, διὰ τὰ τὸ ἀναγινώσκῃ καὶ τὰ φωτίζεται ὁ λαός*;» Ἄλλ' ἐρωτῶ: *πότε ὁ λαὸς ἐξήτησε τοιοῦτον φωτισμόν*; Ἡ θρησκεία δὲν εἶναι διὰ τὸν λαὸν φιλοσοφικὴ καὶ ἀναλυτικὴ ἔρευνα, ἡ θρησκεία εἶναι πίστις καὶ ὁ λαὸς πιστεύει εἰς τὸ Εὐαγγέλιον ὡς ἔργον θεόπνευστον, τὸ ὅποιον ἀγαπᾷ καὶ λατρεύει εἰς τὴν ὥραιαν γλώσσαν ποῦ εἶναι γραμμένον. Πρὸς τὴν ἢ μετάφρασιν, ἀφοῦ ὁ λαός, ὅταν ἔγιγε κατὰ τῷ 1902 ἡ ἀπόπειρα μεταφράσεως, σύσσωμος ἐξηγήθη καὶ ἔχυσε τὸ αἷμά του ὑπὲρ τῆς τηρήσεως ἀλοβήτου τοῦ ἱεροῦ κειμένου; Φρόνιμον εἶναι νὰ διατηρηθῇ τὸ περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς μεταφράσεως ἐδάφιον, καὶ νὰ γίνῃ δεκτὴ συνεπῶς ἡ παρ' ἡμῶν ὑποβληθεῖσα πρότασις προσθήκης 4ου ἐδαφίου, συμφώνως μὲ τὸ παλαιὸν κείμενον τοῦ Συντάγματος.

Πρόεδρος. Κύριε Ροδόπουλε, σὰς ἐδόθη ὁ λόγος παρὰ τὸν κανονισμόν ὁ κανονισμὸς δὲν ἐπιτρέπει ἀγορεύσεις μετὰ τὴν λήξιν.

Ροδόπουλος. Ἐπαναλαμβάνω ἐπερωτήθη ἡ συζήτησις τῶν 3 ἐδαφίων, καὶ ὄχι τοῦ 4ου ἐφ' οὗ ὁμίλησα.

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Ζακχαῖος ὁ τελώνης

Κυριακὴ 1ῆ Λουκᾶ—25 Ἰανουαρίου

«Ἐἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο». (Λουκ. 19,9).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—Πόσον εἶναι τέλος πάντων διάφοροι αἱ βουλαὶ καὶ αἱ κρίσεις τοῦ Κυρίου ἀπὸ τὰς βουλάς καὶ τὰς κρίσεις τῶν ἀνθρώπων! Λαὸς ὀλόκληρος θεωρεῖ τοὺς τελώνας ὠρισμένους εἰς ἀπώλειαν· καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἅπαξ καὶ δις αὐτοὺς τοὺς τελώνας ἀπέδειξεν ἐπιστροφῆς πρὸς τὸν Χριστὸν καὶ μετανοίας πρότυπα...—Καὶ ὁ Ζακχαῖος ἐν τῇ συνειδήσει τῶν πολλῶν εἶναι κατηραμένος· ἀλλ' ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Χριστοῦ εὐρίσκει τόπον σωτηρίας.—**Ἡ οἰκογενειακὴ σωτηρία τοῦ Ζακχαίου εἶναι, τῷ ὄντι, ἐκ τῶν θαυμασιῶν γεγονότων ἐπιστροφῆς πρὸς τὸν Χριστὸν.**
ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.—Υπὸ τὴν ἔκδοσιν: Α' τῆς προπαρασκευῆς τοῦ Ζακχαίου· Β' τῆς τελειώσεως τῆς σωτηρίας.
ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—Υπὸ τὴν ἔκδοσιν τῆς προπαρασκευῆς τοῦ Ζακχαίου.

Προπαρασκευάσαν τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ:

1.—Ὁ πόθος αὐτοῦ: ἄνθρωπος πλούσιος, ἐξ ἐπαγγέλματος κερδοσκόπος, ἐπὶ πλέον ὑπὲρ τὸ βῆρος τῆς χειρίστης φήμης διατελὼν ὁ ἀρχιτελῶν τῆς Ζακχαίου, τίς θὰ ἐπίστευεν ὅτι θὰ διαπνέετο ὑπὸ αἰσθημάτων πνευματικωτέρων; ὅτι καὶ αὐτοῦ ἡ καρδιά ἐπαλλε πρὸς τὰ θεῖα καὶ ἐδίφει σωτηρίαν; Καὶ αὐτὸς «*ἐξήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι*»...

Ποσάκις ἱετροὶ καταδικάζουν ἰσθενεῖς εἰς θάνατον καὶ ὅμως αὐτοὶ γίνονται ὄντις! Ποσάκις ἀποδοκιμάζομεν καὶ διαφευδόμεθα! Ἐδυνεῖς ὅσοι χαλιναγωγοὺς τὸς κρίσεις καὶ τὴν γλώσσαν αὐτῶν!

2.—**Αἰ προσπάθειαι αὐτοῦ:** βραχὺς αὐτὸς τὸ ἀνάστημα, λησμονεῖ τὴν κοινωνικὴν του θέσιν· καί, ἀδιαφορῶν, ἂν θὰ γελάσουν εἰς βῆρος του, ἀνέβη «ἐπὶ σκαμνοῦ»... διὰ μέτου συνωστίζομένου πλήθους! Καὶ δὲν ἦτο βεβαίως τοῦτο ἀπλὴ περιέργεια.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—Υπὸ τὴν ἔκδοσιν τῆς τελειώσεως τῆς σωτηρίας.

1.—Ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ συνωστισμῷ ἐκείνῳ διακρίνει τὸν Ζακχαῖον. Καλεῖ αὐτόν· καὶ ὁ τελώνης παραχρῆμα κατέρχεται τοῦ δένδρου εὐτοχῆς καὶ υπερήφανος διὰ τὴν ἀπροσδόκητον φιλοξενίαν... «*Καὶ σπεύσας κατέβη καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων*».—Ἐξήτει καὶ εὖρει!

2.—Γογγύζει τὸ πλήθος κατὰ τοῦ Χριστοῦ, διότι «*παρὰ ἀμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλύσαι*».

Καὶ ὅμως· παρὰ τῷ ἀμαρτωλῷ ἐκείνῳ, τὴν στιγμήν ἐκείνην, ἐτελεσιουργηθῆ σαθὰ ἐπιστροφῆς: ὁρθὸς ἵσταται ὁ πολὺς Ζακχαῖος ἐνώπιον τοῦ ἀσῆμου καὶ πτωχοῦ Ἰησοῦ! Εἰς τὴν ἐκδήλωσιν ταύτην τοῦ σεβασμοῦ ἀκολουθεῖ ἐκεί γενναία πράξις μετανοίας... Καὶ ὁ Ἰησοῦς: «*σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο*».

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—1.—Αἰσθανόμεθα τὸν πόθον νὰ συναντήσωμεν ὑπὸ τὸ φῶς περισσοτέρας γνώσεως καὶ πίστεως τὸν Ἰησοῦν; Ὅμοίαν πρὸς τοῦτο καταβάλομεν προσπάθειαν; 2.—Ἐν τῷ πλήθει τῶν λεγομένων χριστιανῶν διακρίνει ἡμᾶς ὁ Ἰησοῦς ὡς τὸν Ζακχαῖον;—Καὶ πρὸς ἕνα ἕκαστον ἡμῶν ἀποτείνεται ὁ Χριστὸς λέγων· «*ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μέναι*». Τὸν ὑποδεχόμεθα;

E. I. K.

ΝΟΜΟΣ 3247

Περὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν καθηγητῶν τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διάτασσομεν.

Ἄρθρον 1ον

Ἀπὸ τῆς 1 Αὐγούστου ἐ. ἔ. αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. Ν. Δ. «περὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων κλπ.» ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δημοσίοις Γυμνασίοις ὑπηρετούντων καθηγητῶν τῶν ἱερῶν μαθημάτων, ὧν αἱ ἀποδοχαὶ θαρροῦσιν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας τὸ Δημόσιον, καταβαλλόμενα συμφώνως τῇ διαδοθείσει των καθ' ἕν τρόπον καὶ τῶν λοιπῶν λειτουργῶν τῆς Μείσης Ἐκπαιδεύσεως.

Διὰ Διατάγματος δύναται νὰ ἐπεκτείνηται ἡ διάταξις αὕτη καὶ ἐπὶ τοῦ διδακτικοῦ καὶ διοικητικοῦ προσωπικοῦ τῆς Περιφέρειας Ἐκκλησιαστικῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐπὶ τῆς καθοριζομένης προσαυξήσεως,

ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς τῆς Μονῆς Ἁγ. Ἀναστασίας.

Ἄρθρον 2ον

Ἐν αἷς πόλεσι λειτουργοῦσι πλείονα τοῦ ἑνὸς Γυμνάσια ἢ Πρακτικὰ Λύκεια, διορισμὸς πρωτοβαθμίων καθηγητῶν τῶν ἱερῶν μαθημάτων ἐπιτρέπεται μόνον, ὅταν οἱ ὑπάρχοντες ἔχωσι συμπληρωμένον τὸ ἀνώτατον ὄριον τῶν ὑποχρεωτικῶν τῆς διδασκαλίας ὥρων.

Ἄρθρον 3ον

Τὸ Νομοθετικὸν διάταγμα τῆς 25 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. «περὶ ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων» ἐπεκτείνεται καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς διατάξεις καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, παρ' οὗ θέλουσι λαμβάνει τὴν ἠδηγημένην μισθοδοσίαν αὐτῶν.

Ὁ παρῶν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 24 Δεκεμβρίου 1924

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργός

Κ. Σπυρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 27 Δεκεμβρίου 1924.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δ' καιοσύνης Ὑπουργός

Π. Τσιτσικλής

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Ὁ «Σύλλογος τῶν Ὀρθοδόξων», ὑπολαμβάνων ὅτι ἡ ὀρθοδοξία συνίσταται εἰς τὴν τοιαύτην ἢ τοιαύτην καταμέτρησην καὶ διαίρεσιν τοῦ χρόνου, δὲν συνεκινήθη ἐκ τοῦ εὐφροσύνου θεάματος, ὅπερ παρουσίασε σύσσωμος ὁ εὐσεβῆς ἑλληνικὸς λαός, πανηγυρίσας γηθοσύνης τὰς ἀγίας ἑορτάς, ἀλλὰ εὐρῶν ἀγιορείτην τιὰ ἱερομόναχον, μέχρι πρὸ ὀλίγου χρόνου λειτουργοῦντα κατὰ τὴν γενομένην διόρθωσιν τοῦ ἡμερολογίου, ἐτέλεσεν ἐν τινὶ ἀπομεμικρυσμένῳ παρεκκλησίῳ, τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων τὴν 7ην Ἰανουαρίου, ἱεουργήσαντος τοῦ ἐρημένου ἀγιορείτου, καὶ προῦκάλεσε θόρυβον τινα ἐν ταῖς ἐφημερίαις. Τὸ ὅτι ἀπλοῦκοὶ ἄνθρωποι πιστεύουσιν ὅτι ἡ ἀξία τῆς ἑορτῆς ἐξαρτᾶται ἐκ παλαιοῦ ἢ νέου ἡμερολογίου καὶ ὅτι ἐπιτρέπεται ἡ ἰδιογνωμοσύνη καὶ ἡ ἀπειθεια εἰς τὴν διδασκίαν, ἀγιάζουσιν καὶ ποιμαίνουσιν Ἐκκλησίαν, πρὶ ξενεὶ λύπη. Ἀλλὰ τί νὰ εἶπη τις περὶ τῶν ὑποθαλπόντων τοιαύτας ἀντιλήψεις καὶ ἐκμεταλλευομένων τὴν ἀπλοϊκότητα ὀλίγων ἀγαθῶν καὶ εὐσεβῶν ἀλλ' ἰσχυρογνωμόνων ἀνθρώπων;

§§ Ἐλλην ὀσσιαλιστῆς ἀνεπτυγμένος ἐπισκεφθεὶς

τὴν Μόσχαν ἐπὶ μελέτῃ τοῦ κρατοῦντος ἐν Ρωσίᾳ σήμερον πολιτικοῦ καὶ οικονομικοῦ συστήματος, παραμείνας δ' ἐκεῖ ἐπὶ δεκαπενθήμερον μόνον, ἀρυσθεὶς δὲ τὰς πληροφορίας του ἐκ στόματος μόνον τῶν κρατούντων καὶ χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὴν γλώσσαν τοῦ τόπου, ἐδημοσίευσεν ἐν περιστατωμένῃ μελέτῃ του τὰς ἐντυπώσεις του δι' ἐγκρίτου ἡμερησίου φύλλου τῆς πρωτεύουσας. Ὁ ἀρθογράφος ἠγωνίσθη ὑπὸ τὴν ἐμπνευσιν τῆς ὀσσιαλιστικῆς του ἰδεολογίας νὰ φωτίσῃ τὰς ἐντυπώσεις του διὰ τοῦ φωτὸς τῆς λαμπάδος, τὴν ὁποῖαν ἐβάστασαν οἱ ὀδηγοὶ του ἀνὰ τοὺς λαβυρινθώδεις δαιδάλους τοῦ σημερινοῦ ρωσικοῦ παραδείσου. Κίβδηλον φῶς. Ἄν ὁ ἀρθογράφος ἦτο εὐλικρινὴς μελετητῆς, θὰ ἔπρεπε προτεροῦν νὰ ἐκμάθῃ τὴν ρωσικὴν, καὶ εἶτα, ἐρχόμενος εἰς ἐπαφὴν ἄμεσον πρὸς αὐτὸν τὸν λαόν, νὰ ὠτακουστήσῃ τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς σκέψεις του. Ἄλλ' ἐν οἷς γράφει, ὀμιλεῖ οὐχὶ ὁ λαὸς ὁ ρωσικὸς, ἀλλ' οἱ φημῶσαντες τὸ στόμα του μπολσεβικοί. Καὶ δι' ὧν ὁμως οὗτοι ἐδάλησαν καὶ ἐδίδαξαν καὶ ἐβεβαίωσαν, ἀπέδειξαν κατὰ τὸν τραγικώτερον τρόπον εἰς ὅλον τὸν κόσμον πόσον μεγάλην χίμαιραν ἐπειράθησαν νὰ ζωογονήσουν μὲ ἀσύγνωστον ἐπιπολαιότητα, πόσον ἐστοίχισεν εἰς ζωὰς καὶ εἰς ἄλλην ἀφαντάστου μεγέθους καὶ ἐκτάσεως φθορὰν καὶ ζημίαν τὸ πείραμα τοῦτο, πόσον ἐνοχλοῦσι τὴν σύγχρονον ἀνθρωπίνην κοινωνίαν ἐν τῷ ἔργῳ τῆς ἀνασυντάξεώς της μετὰ τὸν πόλεμον διὰ τῆς προπαγανδίσσεως συστήματος, τὸ ὁποῖον ἐχρεοκόπησεν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τοῦ πειραματισμοῦ. Καὶ τὴν χρεοκοπίαν ταύτην πρέπει καλῶς ν' ἀντιληφθῶν ὅσοι ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν ὀσσιαλιστῶν ἀνυπομονοῦν νὰ ἴδουν καὶ ἐν Ἑλλάδι ἀνθούντα τὰ ἀνθη τοῦ φρικτοῦ μπολσεβικοῦ τῆς Ρωσίας παραδείσου.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

— Διὰ Διατάγματος τῆς 11ης Διόριου ἐ. ἔ «τὸ χωρίον Παλούκια τοῦ τέως δήμου Σαλαμίνας ἀποτελεῖ ἴδιον ἐνορίον μὲ Νάον ἐνοριακὸν τὸν τῆς Ἁγίας Βαρβάρας, ἀποσπώμενον ἐκ τοῦ ἐν Σαλαμίῳ ἐνορ. Ν. τοῦ Ἁγ. Ἁνδρέου».

— Διὰ τὴν πρώτην ἐξαμηνίαν τοῦ 1925 ὡς ἀρχιερατικὰ μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου θὰ παρεδρεύσωσιν οἱ Σεβ. Μητροπολίται Φωκίδος κ. Ἀμβρόσιος, Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Πολύκαρπος.

— Πρὸς μελέτην τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου καὶ τοῦ οικονομικοῦ ζητήματος τῆς Ἐκκλησίας καθηρτίσθη μεγάλη Ἐπιτροπεία, ἣτι: προσεχῶς ἄρχεται τῶν ἐργασιῶν της.

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν, αἱ ἑορταὶ τοῦ

Δωδεκαήμερου διεξήχθησαν καλῶς, ἐν μεγάλῃ τάξει καὶ ἐν συρροῇ τοῦ εὐσεβικοῦ λαοῦ εἰς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς.

— Πρὸς ἐπίσκεψιν καὶ διδασκαλίαν τοῦ ποιμνίου, τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ μὲν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος μετέβη εἰς τὸ χωρίον Μαγούλα, ὃ δὲ βοηθὸς Ἐπίσκοπος Θεοφιλ. Στυρουπόλειω; εἰς Μέγαρα, ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τοῦ Σαββάτου.

— Μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας ἐτελέσθη τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Θεοφανείων ἢ καταδουσίς τοῦ Τιμίου Στουροῦ ἐν Πειριαιῇ.

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐξ ὀνόματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπεβύθη τηλεγράφημα πρὸς τὰς Ἐκκλησίας τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς, ἐπιστῶν τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ νέου, ἐκ μέρους τῶν Τούρκων, διωγμοῦ κατὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ἐπικαλούμενος τὴν ἐπέμβασιν αὐτῶν ὑπὲρ αὐτοῦ.

— Τὴν πρώϊαν τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἐτελεύτησεν ὁ ἐφημέριος τοῦ ἐν Καλλιθέᾳ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Διονύσιος Τρωϊάνος, ἀδελφὸς τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Λιχεδαίμονος. Τῆς κηδείας του, γενομένης χθές, προέστη ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Διευθυντοῦ τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου, τοῦ Καθηγητοῦ κ. Μπρατσιώτου καὶ τοῦ Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πεντέλης ἐπισκέφθη αὐτὴν καὶ τὸ παρ' αὐτὴν ἡμιτελὲς Ἀνάκτορον τῆς Πλακεντίας, ὅπερ ἀπεραεῖσθη ἵνα ζητηθῇ παρὰ τῆς Πολιτείας, ὅπως παραχωρηθῇ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μετὰ τῆς περὶ αὐτὸ δασικῆς περιοχῆς καὶ γησιμετρήσεως δι' ἐκκλησιαστικὴν τινα σκοπὸν.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Ἰεζεκιήλ κηρύττει τακτικῶς καὶ εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς τῆς πόλεως ἐν μέσῳ πολλοῦ ἐκκλησιασματος. Κατὰ τῆς παραμονῆς τῶν ἑορτῶν διέταξε τὴν εἰς διπλοῦν καταβολὴν τοῦ μισθοῦ ὄλου τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ναῶν ὅπερ καὶ προθύμως ἐγένετο. Περιελθὼν δ' αὐτοπροσώπως μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τὰ διάφορα καταστήματα, συνέλεξεν, ὑπὲρ τῶν πτωχῶν, δρ. 17.000, ἃς διένειμεν αὐτοπροσώπως μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τοὺς πτωχοὺς τῆς πόλεως, εἰς τοὺς πρόσφυγας καὶ εἰς τοὺς φυλακισμένους, ἀποφυλακιστὰς καὶ τοὺς ἕνεκα χρεῶν κρατούμενους, ἐπισκεφθεὶς καὶ οἴκους πτωχοῦς πάσχοντας. Εἰς τὰς φυλακὰς μετέβη τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων ὁ ἴδιος, διαναίμας τρόφιμα, ὠμίλησε δὲ πρῶτον κονίσας οἷ ἦλθε εἰς τὰς φυλακὰς οὐχὶ ἵνα ἐνισχύσῃ τὸν ζωοκλέτην, τὸν φονεὴν, τὸν ἐγκληματικὴν γενικῶς, ἀλλ' ἵνα περιθάλλῃ τοὺς φυλακισμένους, μὲ τὴν πεποιθήσιν ὅτι ἡ συντριβὴ καὶ ἡ μεταμέλεια ἔχει εἰσελθεῖ εἰς τὰς ψυχὰς των, ἥτις εἶναι ἱκανὴ νὰ δώτῃ εἰσιτήριον εἰς αὐτοὺς διὰ τοὺς κόλπους τῆς ἐκκλησίας καὶ

τῆς κοινωνίας. Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων, ἐντολῇ τοῦ σεβ. μετέβησαν βαθύως ὄρθρου εἰς τὰς φυλακὰς οἱ εὐπαίδευτοι ἱερεῖς Θωμᾶς καὶ Ἀπόστολος καὶ ἔψαλλον τὸν ὄρθρον, ἀμφότεροι δὲ ὠμίλησαν πρὸς τοὺς φυλακισμένους. Τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ σεβ. μετέβη εἰς τὴν ἐτέραν ἔδραν τῆς ἐπαρχίας του Φάρσαλα, ὠμίλησε δὲ ἅμα τῇ ἀφ' ἧς ἐν τῷ Ἱερῷ Ναφ τοῦ Ἀγ. Νικολάου, προσφωνηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐν Βολῶ καθηγγοῦ κ. Ν. Γκίκα, ἐχοροστάτησε δὲ καὶ ὠμίλησε κατὰ τὸν ἐσπερινὸν εἰς τὸν Ναὸν τῆς κάτω πόλεως «ἡ Κεῖμητις τῆς Θεοτόκου». Τὴν δὲ ἐπομένην Κυριακὴν ἱερούργησε καὶ ὠμίλησεν ἐν μέσῳ ἀσφυκτικοῦ ἀκροατηρίου ἐν τῷ Ναφ τοῦ Ἀγ. Νικολάου. Ὁ Σεβ. ἔδωκε διαφόρους ὁδηγίας εἰς τὸν ἐκεῖ ἄϊερὸν Σύνδεσμον Φαρσαλῶν εἰς δὲ τὸ παρουσιασθῆν διοικ. Συμβούλιον τοῦ Φιλοδασικοῦ Συλλόγου, προσέφερε δρ. 200, τὴν δὲ ἐσπέραν ἐπνεήληθεν εἰς Κερδίτσαν.

— Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Οἴκου τῶν Τυφλῶν ἀνέγραψε χουσοῖς γράμμασιν εἰς τὴν οἰκίαν στήλην, ὡς εὐεργέτου, τὸ ὄνομα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος κ. Ἰεζεκιήλ διὰ τὴν προσφορὰν τρισχιλίων δραχμῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς χειροτονίας αὐτοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

— Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς 20 παρελθ. Διόρισε, ἥς προήδρευσε τὸν πρῶτον ἢ Α. Θ. Π. ὁ νέος Οἶκ. Πατριάρχης, μετὰ τὴν προσφώνησιν τῆς Α. Θ. Π. εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Καισαρείας, ἀνεγνώσθησαν περὶ τὰ 50 τηλεγραφήματα ἑλληνικῶν καὶ ξένων ἐκκλησιῶν συγχαιρουσῶν ἐπὶ τῇ ἀναδείξει τῆς Α. Θ. Π.

— Τουριστικὴ ἑφημερίδα δημοκρινουσί ζητήματα ἐξαφανίσεως ὁπότεων ἐγγράφων τοῦ Πατριαρχείου μετὰ τῆς περιουσίας τοῦ ἀπιδίμου Πατριάρχου καὶ προσπαθοῦσι νὰ δώσωσι πολιτικὴν σημασίαν εἰς αὐτό.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

— Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἱεροσολύμων ἀναμένεται ἐκεῖ κατ' αὐτὸς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐξέτασιν τῶν μεταξὺ τοῦ Ὀρθοδόξου Πατριαρχείου καὶ τῶν ἀραβοφώνων ὀρθοδόξων ὑφισταμένων ζητημάτων.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1923 μέχρι 1ης Δεκεμβρίου 1924.

Ἐκτὸς τῆς δι' εἰδικῶν φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων, ἢ Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἀσκει τὴν φιλανθρωπίαν διὰ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων, συγκεντρουμένων περὶ τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον καὶ ἀποτελούντων εὐρεῖαν φιλανθρωπικὴν ὀργάνωσιν. Κατὰ τὴν διέποντα τὴν ὀργάνωσιν ταύτην κανονισμὸν, ἕκαστον Ἐνοριακὸν φιλόπτωχον Ταμεῖον διοικεῖται αὐτοτελῶς ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, ἀποτετιζομένης ἐκ πέντε ἢ ἐξ ἑπτὰ κυριῶν καὶ δεσποινίδων τῆς Ἐνορίας, ἐνὸς τῶν λαϊκῶν ἐπιτρόπων τοῦ ναοῦ καὶ ἐνὸς ἱερατικοῦ ὡς προέδρου.

Τὰ μέλη ἐκαστῆς ἐπιτροπῆς διορίζει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.

Δεδομένου σήμεραν ὅτι ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν λειτουργοῦσιν 72 ἐνοριακὰ φιλόπτωχα ταμεῖα, εἰς τὴν φιλανθρωπικὴν αὐτῆς δράσιν ἀπασχολοῦνται ὑπὲρ τὰ 500 πρόσωπα, ἅτινα διπλασιάζονται καὶ τριπλασιάζονται κατὰ τὸν μέγαν ἔρανον τῆς «ἡμέρας τῶν πτωχῶν» ἐξ οὗ τὰ φιλόπτωχα ταμεῖα ἔχουσι τὴν σπουδαιότεραν αὐτῶν πρόσδοτον.

Ὁ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους καθορισθεὶς ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἔρανος αὐτός, διεξάγεται ἐν ὠρισμένη ἡμέρᾳ πρὸ τῶν Χριστουγέννων ὑπὸ τὴν ἐπιπείαν Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ κληρικῶν καὶ κυριῶν. Ἐκαστον ἐνοριακὸν φιλόπτωχον ταμεῖον παραλαμβάνει παρὰ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνάλογα πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνοριτῶν δελτία, τὰ ὅποια φροντίζει νὰ διανεμῇ εἰς αὐτοὺς κατ' οἶκον, μετὰ σχετικῆς ἐκκλήσεως. Δι' αὐτῆς δὲ παρακαλοῦνται οἱ ἐνοριῖται, ὅπως κατὰ τὴν «ἡμέραν τῶν πτωχῶν» διαθέσωσι ἐκ τῶν συνήθων ἢ ἐκ περιττῶν δαπανῶν ἢ ἐκ περισσευμάτων ὅσα δύνανται ποσὰ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν καὶ σημειώσωσι αὐτὰ ἐπὶ τοῦ δελτίου μετὰ τοῦ ἐπωνύμου καὶ τῆς διευθύνσεώς των. Τὰ δελτία μετὰ τοῦ ἀναγεγραμμένου ποσοῦ παραλαμβάνουσιν αἱ κυρίαί καὶ δεσποινίδες τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐνοριακοῦ φιλοπτώχου ταμεῖου, βοηθούμεναι καὶ ὑπὸ ἄλλων κυριῶν καὶ δεσποινίδων τῆς ἐνορίας. Ἐκ τῶν συλλεγομένων ποσῶν ἐκάστου ἐνοριακοῦ φιλοπτώχου ταμεῖου τὰ 35 ο)ο διδόνται εἰς τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον, τὸ δὲ ὑπόλοιπον διατίθεται ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τῆς ἐνορίας.

Ἐκτὸς δὲ τῶν ἐκ τούτου εἰσπράξεων, τὰ ἐνοριακὰ φιλόπτωχα ταμεῖα εἰσπράττουσιν ἐκ τοῦ περιεχομένου ὑπὲρ τῶν πτωχῶν δίσκου καὶ ἐκ τῶν εἰσφορῶν τῶν φιλανθρώπων.

Ἐκ τῶν εἰσπράξεων τούτων παρέχουσιν εἰς τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον 5 ο)ο. Εἰς τινὰ δὲ τῶν ἐνοριακῶν φιλοπτώχων ταμεῖων προσέρχεται ἐπίκουρον τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον. Τὰ ἐνορ. ἀκὰ φιλόπτωχα ταμεῖα βοηθοῦσι τοὺς πτωχοὺς τῆς ἐνορίας των διὰ τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων βοηθημάτων, παρέχουσιν εἰς αὐτοὺς ἐνδύματα, φάρμακα εἰς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ἰατρικὴν περιθαλψιν, προστατεύουσιν ἄπορα καὶ ὄρφανὰ παιδιὰ. Κατὰ μέσον ὄρον τὰ ἐνοριακὰ φιλόπτωχα ταμεῖα 72 ἐνοριῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἀπὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1923 μέχρι 1ης Δεκεμβρίου 1924 διέθεσαν εἰς βοηθήματα καὶ εἰς ἄλλην περίθαλψιν τῶν πτωχῶν περὶ τὰς ἐξακοσίας χιλιάδας (600,000) δραχμῶν.

Ὁ δὲ Ἀπολογισμὸς τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου, ἐμφαίνων καὶ τὰς γενικὰς γρημμάς τῆς φιλανθρωπικῆς αὐτοῦ δράσεως, κατὰ τὰ εἰδικῶς τηρούμενα λογιστικὰ βιβλία τῶν φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων καὶ ὀργανώσεων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἔχει ὡς ἐξῆς:

Ἔσοδα

5 ο)ο ἐπὶ ἐνοριακῶν φιλοπτώχ. ταμεῖων καὶ ἐκ προϋπὸςμῶν ναῶν	11,272.45
Ἔρανος ἡμέρας πτωχῶν	103,980.10
Συνδρομαὶ Μονῶν, φιλανθρ. ἰδρυμάτων καὶ ἰδιωτῶν	24,085.10
Λωρεαὶ Τραπεζῶν	16,000.—
Κληροδοτήματα καὶ ἄλλα εἰσφοραὶ	27,150.—
Σύνολον ἐσόδων	<u>182,487.65</u>

Ἔξοδα

Βοηθήματα Χριστουγέννων καὶ Πάσχα	51,171.1
Εἰς ἀπόρους πάσης ἡλικίας τακτικά καὶ ἐκτάκτα	34,781.35
Εἰς ἀπόρους κληρικοὺς	5,700.—
Εἰς ἀσθενεῖς καὶ ἀναπήρους	4,581.—
Εἰς Συλλόγους καὶ Φιλανθρ. ἰδρύματα	18,300.—
Δι' ἀποφυλάκισιν 42 κρατουμένων, διανομῆν ἐσωρουχῶν εἰς 160 κρατουμένους Παλαιοῦ-Στρατῶνος καὶ βοηθήματα εἰς κρατουμένους φυλακῶν Συγγροῦ, Ρίου καὶ Ἀμφίσσης	15,210.65
Εἰς ἀπόρους πρὸς ἀναχώρησιν διὰ τὰς πατρίδας των	753.50
Εἰς ἀπόρους σπουδαστὰς	3,357.—
Εἰς προικοδοτήσεις ἀπόρων κορασιῶν	2,800.—
Γενικὰ ἔξοδα, διεξαγωγὴ ἐράνων, γραφικὴ ὕλη κλπ.	18,926.05
Ἐνίσχυσις ἐνοριακῶν φιλοπτώχων ταμεῖων	3,078.95
Σύνολον ἐξόδων	<u>158,659.60</u>

Ἀνακεφαλαίωσις

Ἔσοδα, δραχμαὶ 182,487.65

Ἔξοδα > 158,659.60

Περίσσευμα δραχ. 23,828.05

Ἀθῆναι τῆς 22 Δεκεμβρίου 1924..

Ὁ Λογιστὴς
ΔΗΜ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Προκήρυξις δημοπρασίας ἐκποιήσεως κτήματος τῆς Ἱ. Μονῆς Βαρσῶν εἰς θέσιν Καθίσματα. Ἐκτίθεται εἰς πλειοδ. δημοπρασίαν ἢ ἐκποίησης τοῦ εἰς θέσιν Καθίσματα κτήματος τῆς Ἱ. Μονῆς Βαρσῶν, συμφώνως μὲ τὰ ὄρια καὶ ὄρους τῆς διακηρύξεώς του, ἧς ἀντίγραφον εὐρίσκεται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία γενήσεται τῆς 18 Ἰανουαρίου 1925 ἐν Τριπόλει. Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται διὰ τὸ Ἄον τμήμα δραχ. 600, 000, διὰ τὸ Βον 500,000. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Βαρσῶν τῆς 16 Δεκεμβρίου 1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Γ. Παπαδόπουλος Κύριλλος Ἀντωνόπουλος Παρθ. Ἀντωνόπουλος.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ τῶς Δήμου Κλεωνῶν ἱερᾶς Μονῆς ἢ Κοιμησις τῆς Θεοτόκου ἐπιλεγομένης Φανερωμένης διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν, ἐκποίησης τὰ ἐν τῇ θέσει Σοφικοῦ τῆς περιφερείας Σοληγείας ἀγροκτήματα τῆς ἡμετέρας Ἱερᾶς Μονῆς μὲ τὰ ἀνάκαθεν ἀνεγνωρισμένα ὄρια ἐπὶ τῇ ἐξέσει τῶν ὄρων τῆς ὁμοιότητος τῆς παρούσης ἡμετέρας συγγραφῆς ὑποχρέωσης, ἧς ἀντίγραφα εἰσὶ κατατεθειμένα ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς Φανερωμένης, Νομαρχίας Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας καὶ Κοινοτήτων Νέας Κορίνθου καὶ Χιλιομοδίου. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Χιλιομοδίῳ εἰς τὸν συνῆθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Χιλιομοδίου Δ. Μπαχταλιᾶ ἢ παντὸς ἀρμοδίου Συμβολαιογράφου καὶ ἑνὸς μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Φανερωμένης τῆς 20 Δεκεμβρίου 1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀμβρόσιος Ἀνδρίτσος, Ἰωακείμ Γκούμας, Ἡσαίας Βιέννας.

Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Σίρῳ Ἱερᾶς Μονῆς Βρύσεως διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τὰ κάτωθι κτήματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐπικυμαζόμενα.

(Ἑλαιῶνες) Πετράκη, Πρώτη προσφορά Δραχ.	12,000
« Γρηγορίου « «	12,000
« Φανερωμένης « «	1,200
« Χαρίτωνος Παΐσιου « «	7,000
« Προφήτου Ἡλιοῦ « «	12,000
« Πιπέ Μάρκου « «	4,000
« Ἀλυκῆ « «	3,000
« Νιαλίζου « «	8,000
« Ρωμιοῦ « «	1,000
« Καλαγκάλαμος « «	15,000
Ἀγροὶ Στεφανᾶκη « «	2,500
« Ἀμμούδες « «	8,000
« Νιάλης « «	9,000
« Χέρσου « «	3,500
« Μοάγκρου Χέρσου « «	500

Ἡ δημοπρασία αὕτη ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 11ην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1925, ἡμέραν Κυριακὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Σίφνου Ἀντωνίου Καμπάνη, τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Ἐπιτρόπου Σίφνου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς, καὶ λήγει τὴν 12ην ὥραν τῆς μεσημβρίας. Πᾶς βουλόμενος νὰ συναγωνισθῆ δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως οἷτινες εἰσὶ κατατεθειμένοι ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Τὰ ἐξόδα τῆς δημοσιεύσεως καὶ τὰ κηρύκεια βαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Ἐν τῇ ἐν Σίρῳ Ἱερᾷ Μονῇ Βρύσεως τῇ 29 Δεκεμβρίου 1924. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀρχιμ. Γ. Καλοράκης Ἀνθιμος Σιγάλας.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Μταμερῶσεως (Μουτσαλης) Σκήτη Βερροίας ἐκτίθησι εἰς δημοπρασίαν δια τὴν ἐνοικίαν ἐν τῷ ὑδρομύλῳ ἐκ μιᾶς πέτρας τὴν 20ην Ἰανουαρίου τ. ε. ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11—12 π.μ. ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Βερροίας Γ. Μανωλίδου. Ἡ ἐνοικίασις ἔσεται τριετής. (Ἐν Βερροίᾳ τῇ 2η Ἰανουαρίου 1925. Ὁ Ἡγουμενεύων Ἰ. Ἀνθιμος Χ. Χρηστίπουλος.

—Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ τέως Δήμου Κλεωνῶν Ἱερᾶς Μονῆς ἢ Κοιμηθῆς τῆς Θεοτόκου ἐπιλεγομένης Φανερωμένης διακηρύττει ὅτι Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τὸ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κοινότητος Μάρκας τέως Δήμου Πελληνῆς θερινὸν βόσκημα τῆς ἡμετέρας Ἱερᾶς Μονῆς τὸ ἐπωνυμαζόμενον Ζήργια, κατὰ τὰ ἀνέκαθεν ἀναγνωρισμένα ὄρια, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὄρων τῆς ὁμοιοριθμοῦ τῆ παρούσης ἡμετέρας συγραφῆς ὑποχρεώσεως, ἧς ἀντίγραφον εἰσὶ κατατεθειμένα ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς Φανερωμένης, Νομαρχίας Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας καὶ Κοινοτήτων Νέας Κορίνθου καὶ Χιλιομοδίου. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Χιλιομοδίῳ εἰς τὸν συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπον, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Χιλιομοδίου Δ. Μπαχταλιᾶ ἢ παντὸς ἀρμόδιου Συμβολαιογράφου καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Φανερωμένης τῇ 20 Δεκεμβρίου 1924. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀμβρόσιος Ἀνδρῆτος, Ἰωακείμ Γκούμας, Ἡσαΐας Βιέννας.

Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν τοῦ τέως Δήμῳ Αἰδηψῶν τῆς Κοινότητος Γουργοβίτης τῆς Ἐπαρχίας Ἐρηχωρίου τῆς Μητροπόλεως Χαλκίδος Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου ἢ Ἡλία. Προκηρύττει ὅτι Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 1 Φεβρουαρίου 1925, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 μεσημ. ἐν Ἰστιαίᾳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἢ ἐκποιήσεως 42 τεμαχίων κτημάτων τῆς Μονῆς συγκειμένων ἐς 107 στρεμμάτων ἀγρῶν, κήπων καὶ οἰκοπέλων, κειμένων εἰς διαφόρους θέσεις τοῦ Χωρίου Ἁγίου Γεωργίου τῆς κοινότητος Ἰστιαίας. Οἱ βουλόμενοι δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν σχετικῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Συμ(γραφε)ῳ Ἐμμ. Ἀλεξανδριδοῦκαί τῳ ἐν Ἁγίῳ Γεωργίῳ Μετοχίῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ἡλιοῦ τῇ 27 Δεβρίου 1924. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀρχιμ. Προκόπιος Γρηγοριάδης, Σεραφεῖμ Καπακᾶς, Ὀλβιανὸς Πανταζῆς.

Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἄνω Μερᾷ Μυκόνου Ἱερᾶς Μονῆς Τουρλιανῆς, συνωδᾶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 6440 ἀδείᾳ τοῦ Δ. Σ, τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου προκηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐξτετοῦς ἐνοικίαςσεως, ἐνεργηθησομένην τὴν 11 Ἰανουαρίου 1925, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥρα 10)12 π. μ. ἐν Μυκόνῳ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Μυκόνου πέντε ἀστιακὰ ὡς καὶ πενήκοντα ἐπτὰ ἀγροκτήματα τῆς Μονῆς, ἅπαντα ὑπὸ τὰ γνωστὰ αὐτῶν ὄρια καὶ ὑπὸ τοὺς ὄρους τοὺς ἐν τῇ διακηρύξει ἀναγραφόμενους. Ἡ ἐνοικίασις γενήσεται κεχωρισμένως δι' ἕκαστον τῶν ἐνοικιζομένων κτημάτων. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ γραφεῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Τουρλιανῇ τῇ 20 Δεβρίου 1924. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀρχιμ. Δ. Παπανυτζίης Ἀρχιμ. Μ. Μ. Δρόσος, Δ. Κουκάς.

Το Ἡγουμενοβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Δομβοῦ, προκηρύττει ὅτι Ἐκτίθενται εἰς τακτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τὰ κατὰ τὴν περιφέρειαν «Ἁγίου Δημητρίου» ἀγροκτήματα τῆς Μονῆς, ἐνεργηθησομένην τῇ 11 Ἰανουαρίου 1925 ἐν Ἁγίῳ Δημητρίῳ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐπαμ. Ἀναστασίου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ. Τιμὴ κατὰ στρέμμα δραχ. 500. Ἐν Μονῇ Δομβοῦ 20 Δεκεμβρίου 1924. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Δομβοῦ προκηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς τακτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τὰ ἀγροκτήματα τῆς Μονῆς Δομβοῦς ἐν τῇ περιφερείᾳ «Στεβενίου», ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐπαμ. Ἀναστασίου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ. Τιμὴ κατὰ στρέμμα δραχ. 300. Ἐν Μονῇ Δομβοῦ 20 Δεκεμβρίου 1924. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀρχιμ. Γ. Κοῦκλος, Νικόδημος Β. Κοββάνης, Ἀνθιμος Μπούγιας.

Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Δομβοῦ Προκηρύττει ὅτι Ἐκτίθενται εἰς τακτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τὰ ἀγροκτήματα τῆς Μονῆς ἐν τῇ περιφερείᾳ «Ἁγίου Γεωργίου», ἐνεργηθησομένην ἐν Ἁγίῳ Γεωργίῳ τῇ 4 Ἰανουαρίου 1925. Τιμὴ κατὰ στρέμμα δραχ. 1000, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐπαμ. Ἀναστασίου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ. Ἐν τῇ Μονῇ 20 Δεκεμβρίου 1924. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τύποις «Φοίνικος», Σταδίου 38 Ἀθῆναι